

ste år, der foreligger tal for, var tallet nede på 17.720 aborter årligt.

Fra 1980 til 1995 er der således tale om et samlet fald i aborttallet på knap en fjerdedel, og det er blandt kvinder under 30 år, at faldet er sket, mens det er stagneret for kvinder over 30. Jeg synes, at der er tale om en positiv udvikling på området.

Sammenligner vi os med de øvrige nordiske lande, viser det sig, når man ser på antallet af aborter pr. 1.000 kvinder mellem 15 og 44 år, at der bliver foretaget lidt flere aborter i Sverige og lidt færre i Norge, Finland og Island end i Danmark.

Hvem er det så, der vælger abort? Det er kvinder mellem 20 og 29 år. De har i hvert fald den højeste hyppighed af aborter. Knap 50 pct. af de provokerede aborter foretages blandt kvinder i denne aldersgruppe. Til gengæld er det også denne gruppe, der har det højeste antal fødsler. Kvinder over 40 år får foretaget ca. 5 pct. af de provokerede aborter. De 15-19-årige tegner sig for 13 pct. Det er det laveste tal for denne gruppe siden lovens vedtagelse i 1973, hvad der også er værd at bemærke.

Jeg synes, det er glædeligt, at der er færre provokerede aborter blandt de unge kvinder. Det tyder på, at de unge er blevet bedre til at beskytte sig, hvilket formentlig ikke mindst skyldes, at seksualoplysning er blevet lovpligtig i skolerne, og den målrettede oplysning om hiv og aids. Sikker sex-indsatsen har ud over at medvirke til forebyggelse af seksuelt overførbare sygdomme samt hiv og aids også haft en positiv effekt på aborttallet.

Hvorfor vælger nogle kvinder så en abort? Her er hovedbegrundelsen især parforholdet. Enten lever kvinder ikke i noget parforhold, eller også er forholdet så nyt eller ustabil, at kvinden ikke ønsker at få et barn med sin partner. Andre vigtige faktorer er alder og antallet af børn i familien, hvor især antallet af børn i familien har stor indflydelse på valg af abort. Tallene viser f.eks., at af de kvinder, der fik foretaget abort i 1995, havde 21 pct. født inden for de seneste to år. Derimod ser det ikke ud til, at social baggrund og arbejdsliv har nogen væsentlig indflydelse på, om en graviditet bliver gennemført eller ej.

Efter dette vil jeg gå lidt over til oplysningsindsatsen, som efter min mening er kernen i sagen. Jeg er enig med spørgerne i, at vi skal forsøge at begrænse antallet af provokerede aborter. Det gøres ved at forebygge uønskede

graviditeter ved vejledning og oplysning, og det er en opgave, som skal tages og bliver taget alvorligt.

Folketinget har faktisk ved lov pålagt både sundhedsministeren og amtskommunerne at give befolkningen adgang til vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder, og det er ret enestående, at lovgivningen udtrykkelig pålægger offentlige myndigheder sådanne oplysningsopgaver.

Der bliver hvert år afsat et beløb på finansloven til den oplysningsvirksomhed, der forestås af Foreningen Sex & Samfund og af Komiteen for Sundhedsoplysning. Disse foreninger udgiver således en række gode pjecer, tidsskrifter og andet materiale, som oplyser især unge om præventionsmetoder. En del materiale retter sig også mod f.eks. praktiserende læger og sundhedsplejersker.

Amterne løser først og fremmest deres opgave ved at give vejledningssøgende gratis præventionsvejledning hos de praktiserende læger. Derudover kan amterne på eget initiativ iværksætte særlige oplysningskampagner om svangerskabsforebyggende metoder.

Det er der mange amter der gør, bl.a. i samarbejde med Foreningen Sex & Samfund. Her kan f.eks. nævnes Københavns Kommunes kampagne om dagen derpå-pillen og Århus Amts cd-rom »Klædt på til sex«, der blev distribueret til alle landets skoler og efterskoler. I samarbejde med 11 af landets amter driver Foreningen Sex & Samfund endvidere Sex-linien, der gennem telefonrådgivning og en brevkasse på Internettet yder professionel, landsdækkende rådgivning om seksualitet og prævention til unge.

Der er også fastlagt bestemmelser om seksualvejledning på folkeskoleområdet. Sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab er således et obligatorisk emne i folkeskolens oplysningsindsats.

Fra centralt hold har man længe lagt vægt på at nedbringe antallet af aborter. Fra 1987 til 1995 blev der bevilliget 2,1 mio. kr. til sådanne lokale projekter. I samme periode gennemførtes i amter og kommuner i samarbejde med Sundhedsstyrelsen, Lægeforeningen samt Foreningen Sex & Samfund projektet »Færre uønskede graviditeter i Danmark«, som har været paraply for en række forskellige aktiviteter. Sundhedsministeriet støttede projektet med 3,5 mio. kr., og projektets målgrupper var de 15-19-årige og de 20-29-årige.